

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 41T/100/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114011077
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Vorobel
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2017:8114011077.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudcom JUDr. Mariánom Vorobelom na hlavnom pojednávaní konanom v Prešove dňa 19. septembra 2017 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

O. W., D.. XX.X.XXXX S. O., H. N. O., X.. O. Č.. XXX/XX

sa uznáva vinným

z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona

pretože:

I. od 1.1.2013 do 19.9.2017 v Prešove a inde, riadne neprispieval výživným na svoju dcéru S. W., D.. XX.X.XXXX, a to aj napriek tomu, že vyživovacia povinnosť mu bola určená rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 10P/342/2012 zo dňa 7.11.2012, právoplatným 28.12.2012, a to tak, že na jej výživu mal prispievať sumou 100,- Eur mesačne vždy do 1. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, pričom

- v roku 2013 podľa svojich schopností, možnosti a majetkových pomerov mal prispievať na jej výživu sumou 100,-Eur,
- v roku 2014 podľa svojich schopností, možnosti a majetkových pomerov mal prispievať na jej výživu sumou 45,-Eur,
- v roku 2015 podľa svojich schopností, možnosti a majetkových pomerov mal prispievať na jej výživu sumou 15,-Eur,
- v roku 2016 podľa svojich schopností, možnosti a majetkových pomerov mal prispievať na jej výživu sumou 40,-Eur,
- v roku 2017 podľa svojich schopností, možnosti a majetkových pomerov mal prispievať na jej výživu sumou 100,-Eur,

pričom po zarátaní doterajších platieb v celkovej výške 2716,44 Eur, neuhradil výživné vo výške 583,56Eur.

II. od 1.1.2013 do 30.4.2015 v Prešove a inde, riadne neprispieval výživným na svoju dcéru R. W., D.. X.X.XXXX, a to aj napriek tomu, že vyživovacia povinnosť mu bola určená rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 10P/342/2012 zo dňa 7.11.2012, právoplatným 28.12.2012, a to tak, že na jej výživu mal prispievať sumou 150,- Eur mesačne vždy do 1. dňa v mesiaci vopred k rukám matky a od 1.5.2015 do 31.8.2017 v Prešove a inde, riadne neprispieval výživným na svoju dcéru R. W., D.. X.X.XXXX, a to aj napriek tomu, že vyživovacia povinnosť mu bola určená uznesením Okresného súdu Humenné sp.

zn. 5 C 114/2015 zo dňa 16.4.2015, právoplatným 30.4.2015, a to tak, že na jej výživu mal prispievať sumou 170,- Eur mesačne vždy do 1. dňa v mesiaci k jej rukám, pričom

- v roku 2013 podľa svojich schopností, možnosti a majetkových pomerov mal prispievať na jej výživu sumou 150,-Eur,
- v roku 2014 podľa svojich schopností, možnosti a majetkových pomerov mal prispievať na jej výživu sumou 90,-Eur,
- v roku 2015 podľa svojich schopností, možnosti a majetkových pomerov mal prispievať na jej výživu sumou 30,-Eur,
- v roku 2016 podľa svojich schopností, možnosti a majetkových pomerov mal prispievať na jej výživu sumou 80,-Eur,
- v roku 2017 podľa svojich schopností, možnosti a majetkových pomerov mal prispievať na jej výživu sumou 170,-Eur,

pričom po zarátaní doterajších platieb v celkovej výške 3620,- Eur, neuhradil výživné vo výške 1770,- Eur.

teda

z nedbanlivosti najmenej tri mesiaci v období dvoch rokov neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného

Za to mu súd ukladá:

Podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, za použitia § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona pri prevahe poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. j/, l/ Trestného zákona a nezistenia príťažujúcich okolností podľa § 37 Trestného zákona, trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyroch) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona výkon tohto trestu podmienene odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu v trvaní 12 (dvanástich) mesiacov.

o d ť o v o d n e n i e :

Dňa 26. augusta 2014 bola podaná na obžalovaného O. W. obžaloba pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že od januára 2013 v Prešove a inde úmyselne riadne neprispieval výživným na svoje maloleté dcéry R. W., D.. X.XXXXX V. S. W. D.. XX.XX.XXXX a to aj napriek tomu, že vyživovacia povinnosť mu bola určená rozsudkom Okresného súdu Humenné, č.k. 10P/342/2012 zo dňa 7.11.2012, s právoplatnosťou dňa 28.12.2012 a to tak, že na výživu mal. R. mal mesačne prispievať sumou 150,- EUR a mal. S. sumou 100,- EUR mesačne vždy do 1-ho dňa v mesiaci vopred k rukám matky, čím takto na výživnom W. W. po odpočítaní zaplatených súm dlhuje sumu najmenej 3.400,- eur.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkyne W. M. A., svedka O. W., R. W. ako aj prečítaním pripojených listinných dôkazov a to rodných listov R. V. S. W., potvrdenia Základnej školy L., potvrdenia A. X., správy O. Ú. Medzilaborce, správy Sociálnej poisťovne, výpisu zo Živnostenského registra, správy Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Z., daňových priznaní k dani z príjmov fyzickej osoby O. W.X., správy Okresného úradu Medzilaborce, čestného vyhlásenia obžalovaného, čestného vyhlásenia syna obžalovaného, exekučného príkazu EX417/08, zmluvy o splátkovom úvere č. 0462524757, platobného rozkazu Okresného súdu Prešov sp.zn. 17Ro/227/2013, výpisov z účtov obžalovaného, sestry obžalovaného, brata M. W. A., R. W., výzvy na úhradu dlhu, listinnými dokladmi o exekúcii EX 29242/2013, písomného podania M. W. A. k jednotlivým platbám obžalovaného, dokladov o príjmoch z pracovnej činnosti M. W. A. v zahraničí, daňových priznaní M. W. A., poštových poukazov o jednotlivých platbách od obžalovaného M. W. A., správy exekútorského úradu O.. F. Z., správy katastrálneho odboru Okresného úradu Medzilaborce, správy Daňového úradu Prešov, faktúr obžalovaného vyfakturovaných jeho zamestnávateľovi, správy ODI Medzilaborce, správy Mestského úradu Medzilaborce, správy exekútorského úradu M.. G., správy exekútorského úradu M.. U. G., rozsudku Okresného súdu Humenné sp.zn. 10P/342//2012 zo dňa 7.11.2012, spisu Okresného súdu

Humenné sp.zn. 5C/114/2015 a z neho najmä návrh na zvýšenie výživného, zápisnice o pojednávaní zo dňa 16.4.2015 a uznesenia o zmierní ako aj ostatných listinných dokladov a zistil nasledovný skutkový stav.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že nemá žiadny dlh na výživnom. Výživne platil buď v hotovosti k rukám W. W.X., alebo na účet jej brata A. A., alebo na účet dcéry R., alebo poštovou poukážku k rukám syna O..

Svedkyňa W. M. A., bývala manželka obžalovaného uviedla, že je síce pravdou, že obžalovaný nejaké sumy zaplatil, ale svoj dlh na výživnom v plnom rozsahu neuhradil.

Obžalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 10P/342/2012 zo dňa 7.11.2012 zaviazaný prispievať na výživu mal. R. W., D.. X.X.XXXX, sumou 150,- Eur mesačne a S. W., D.. XX.X.XXXX sumou 100,- Eur mesačne, vždy do 1. dňa v mesiaci, k rukám matky W. W.. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 28.12.2012.

Dňa 15.4.2015 vydal Okresný súd Humenné uznesenie sp. zn. 5C/114/2015, ktorým zmenil vyššie uvedený rozsudok tak, že obžalovaný bol zaviazaný prispievať na výživu R. W., D.. X.X.XXXX sumou 170,- Eur mesačne vždy k prvému dňu mesiaca s účinnosťou od 1.5.2015. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 30.4.2015.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že obžalovaný zaplatil nasledovné platby výživného:

- 200,- Eur dňa 6.2.2013 na účet brata M. W. A. vyplýva z výpovede svedkyne A. na hlavnom pojednávaní dňa 24.4.2015
- 500,- Eur dňa 31.5.2013 k rukám M. W. A. vyplýva z výpovede svedkyne A. na hlavnom pojednávaní dňa 24.4.2015
- 100,- Eur dňa 27.6.2013 k rukám M. W. A. vyplýva z výpovede svedkyne A. na hlavnom pojednávaní dňa 24.4.2015
- 412,67 Eur dňa 17.06.2013 na účet O. W. mladšieho vyplýva z výpovede svedkyne A. na hlavnom pojednávaní dňa 24.4.2015
- 350,- Eur dňa 28.08.2013 na účet brata M. W. A. vyplýva z výpisu z účtu A. A. a zároveň aj z výpovede svedkyne A.
- 350,- Eur dňa 05.09.2013 na účet brata M. W. A. vyplýva z výpisu z účtu A. A. a zároveň aj z výpovede svedkyne A.
- 383,77,- Eur dňa 30.10.2013 na účet brata M. W. A. vyplýva z výpisu z účtu A. A. a zároveň aj z výpovede svedkyne A.
- 400,- Eur dňa 20.11.2013 na účet brata M.U. W. A. vyplýva z výpisu z účtu A. A. a zároveň aj z výpovede svedkyne A.
- 500,- Eur dňa 24.12.2013 k rukám M.U. W. A. vyplýva z podania Júlie W. A. zo dňa 6.3.2015

- 100,- Eur dňa 10.10.2014 na účet dcéry R. W. vyplýva z výpisu z účtu R. W.
- 100,- Eur dňa 13.10.2014 k rukám M. W. A. vyplýva z výpisu z účtu sestry obžalovaného a zároveň aj z podania pani A. zo dňa 15.1.2016
- 80,- Eur dňa 5.12.2014 na účet dcéry R. W. vyplýva z výpisu z účtu R. W.
- 40,- Eur február 29.12.2014 na účet dcéry R. W. vyplýva z výpisu z účtu R. W.

- 50,- Eur dňa 22.1.2015 na účet dcéry R. W. vyplýva z výpisu z účtu R. W.
- 80,- Eur 23.2.2015 na účet dcéry R. W.X. vyplýva z výpisu z účtu R. W.
- 400 Eur dňa 26.3.2015 k rukám M. W. A. preukázaná poštovým poukazom
- 20,- Eur február 2015 k rukám S. W.X. vyplýva z výpovede svedkyne A. na hlavnom pojednávaní dňa 24.4.2015
- 10,- Eur február 2015 k rukám R. W. vyplýva z výpovede svedkyne A. na hlavnom pojednávaní dňa 24.4.2015
- 80,- Eur 5.5. 2015 na účet dcéry R. W. vyplýva z výpisu z jej účtu
- 50,- Eur 1.10.2015 na účet dcéry R. W.X. vyplýva z výpisu z jej účtu
- 70,- Eur 30.10.2015 na účet dcéry R. W. vyplýva z výpisu z jej účtu
- 70,- eur 13.12.2015 na účet dcéry R. W. vyplýva z výpisu z jej účtu

- 80,- Eur 28.1.2016 na účet dcéry R. W. vyplýva z výpisu z jej účtu
- 80,- Eur 29.2.2016 na účet dcéry R. W. vyplýva z výpisu z jej účtu
- 100,- Eur 13.4.2016 na účet dcéry R. W. vyplýva z výpisu z jej účtu
- 100,- Eur 5.5.2016 na účet dcéry R. W.S. vyplýva z výpisu z jej účtu
- 100,- Eur 17.6.2016 na účet dcéry R. W.X. vyplýva z výpisu z jej účtu
- 100,- Eur 04.8.2016 na účet dcéry R. W.X. vyplýva z výpisu z jej účtu
- 150,- Eur 02.9.2016 na účet dcéry R. W.X. vyplýva z výpisu z jej účtu
- 100,- Eur 17.10.2016 na účet dcéry R. W.X. vyplýva z výpisu z jej účtu

- 100,- Eur január.2017 na účet dcéry R. W. vyplýva z výpisu z jej účtu
- 100,- Eur marec.2017 na účet dcéry R. W. vyplýva z výpisu z jej účtu
- 50,- Eur apríl.2017 na účet dcéry R. W. vyplýva z výpisu z jej účtu
- 30,- Eur máj.2017 na účet dcéry R. W.X. vyplýva z výpisu z jej účtu
- 50,- Eur jún.2017 na účet dcéry R. W.X. vyplýva z výpisu z jej účtu
- 50,- Eur júl.2017 na účet dcéry R. W.X. vyplýva z výpisu z jej účtu
- 100,- Eur 27.4.2017 k rukám M. W. A. preukázaná poštovým poukazom
- 50,- Eur 31.5.2017 k rukám M. W. A. preukázaná poštovým poukazom
- 200,- Eur 2.6.2017 k rukám M. W. A. preukázaná poštovým poukazom
- 100,- Eur 19.6.2017 k rukám M. W. A. preukázaná poštovým poukazom
- 150,- Eur 16.7.2017 k rukám M. W. A. preukázaná poštovým poukazom
- 100,- Eur 20.8.2017 k rukám M. W. A. preukázaná poštovým poukazom
- 100,- Eur 10.9.2017 k rukám M. W. A. preukázaná poštovým poukazom

Súd nemá pochybnosti o úhrade vyššie uvedených súm, pretože ich úhrada bola preukázaná dôkazmi uvedenými pri jednotlivých platbách. Zároveň predmetné platby nepopierala ani matka R. V. S. W.. Čo sa však týka tvrdení pani A., že platby v roku 2013 s výnimkou platby 100,- eur a 500,- eur jej boli uhradené za účelom uhrádzania bežných nákladov spojených s chodom domácnosti, súd považoval jej tvrdenia za účelové, keďže pohľadávka na výživnom je prioritovaná pohľadávka, teda jednotlivé platby obžalovaného mala pani A. započítať na platby výživného, keďže práve táto pohľadávka má prednosť pred inými pohľadávkami. Na základe uvedeného súd posúdil všetky preukázané platby za rok 2013 ako platby titulom výživného. Čo sa týka tvrdení obžalovaného, že pani A. uhradil k jej rukám aj platby výživného v hodnote 550,- eur dňa 28.1.2013, 600,- eur dňa 25.2.2013, 700,- eur dňa 29.3.2013, 400,- eur dňa 30.4.2013 a 200,- eur dňa 26.7.2013 obžalovaný predmetné platby súdu nepreukázal a preto ich súd nemohol započítať na úhradu výživného. Ostatné platby, ktoré obžalovaný uhradil za roky 2014 až 2017 neboli medzi pani A. a obžalovaným sporné.

Čo sa týka miesta platenia výživného rozsudkom Okresného súdu Humenné sp.zn. 10P/342/2012 zo dňa 7.11.2012 bol obžalovaný povinný uhrádzať výživné na obe toho času maloleté deti k rukám matky. R. W. nadobudla dňa 4.5.2013 plnoletosť, teda od tohto dátumu mal obžalovaný možnosť uhrádzať výživné na R. W. vo výške 150,- eur jednak k rukám matky alebo aj k rukám plnoletej dcéry Zuzany. Keďže obžalovaný za rok 2013 uhradil titulom výživného k rukám matky sumu vo výške 3196,44 eur, pričom mal povinnosť v zmysle vyššie uvedeného rozsudku Okresného súdu Humenné uhradiť výživné na obe deti celkovo vo výške 3000,- eur, súd započítal zaplatené výživné pre obe dcéry teda aj pre R. aj pre maloletú S. W.. Nespotrebované výživné vo výške 196,44 eur za rok 2013 následne započítal na platby výživného na maloletú Viktóriu v roku 2014. Rovnako aj platbu vo výške 100,- eur k rukám pani M. W. A. započítal súd na výživné na maloletú S., teda za rok 2014 uhradil obžalovaný výživné na maloletú S. v sume 296,44 eur. Titulom výživného na R. W. obžalovaný za rok 2014 uhradil sumu 220,- eur. Za rok 2015 mal súd preukázané, že obžalovaný uhradil na výživu maloletej S. sumu 420,- eur a na výživu R. sumu 340,- eur. V roku 2016 obžalovaný uhradil sumu 880,- eur titulom výživného na dcéru R. W. a v roku 2017 do 19.9.2017 obžalovaný zaplatil sumu 380,- eur titulom výživného na R. a sumu 800,- eur na maloletú S. W..

Čo sa týka osobných a majetkových pomerov obžalovaného tak súd mal vykonaným dokazovaním za preukázané, že podľa daňových priznaní k dani z príjmov fyzickej osoby mal za rok 2013 základ dane 3.344,43 Eur, za rok 2014 základ dane 4.145,72 Eur, za rok 2015 základ dane 2910,24 eur a za rok 2016 základ dane sumu 3757,36 eur. Zároveň z jednotlivých faktúr, ktorými obžalovaný vyfakturoval cenu svojej práce, súd zistil, že suma celkových príjmov obžalovaného za rok 2017 predstavuje 10656,99 eur.

Podľa výpisu z Listu vlastníctva Č..XXX G..Ú.. Č., P.. O. je vlastníkom nehnuteľností - orná pôda, trvalo trávnaté porasty v podiele 14/480. Obžalovaný nevlastní žiadne motorové vozidlo. Vykonaným dokazovaním nemal súd za preukázané, že vlastní väčší majetok, resp. že má príjem z inej ako podnikateľskej činnosti ako živnostník. Zároveň mal súd preukázané, že voči obžalovanému sú vedené viaceré exekučné konania u M.. A. G. O. I. XXXXX/XXXX V. O.. F. Z..

Podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona, prečin zanedbanie povinnej výživy spácha ten, kto najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nedbanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrováť iného.

Obžalovaný mal po zaplatení dane z príjmu fyzických osôb v roku 2013 čistý mesačný príjem vo výške 278,- Eur, v roku 2014 vo výške 340,- Eur, v roku 2015 vo výške 242,52 Eur a v roku 2016 vo výške 313,11 Eur. V roku 2017 do 19. septembra príjem obžalovaného predstavoval sumu 10656,99 eur. Súd na základe daňových priznaní obžalovaného za roky 2013-2016 zistil, že priemerné výdavky obžalovaného za jednotlivé daňové obdobia predstavujú 58%, teda súd pri príjmoch obžalovaného za rok 2017 a priemerných výdavkoch za predchádzajúce zdaňovacie obdobia vo výške 58%, teda výdavkoch za rok 2017 v sume 6181,05 eur, vychádzal z toho, že obžalovaný mal do 19. Septembra 2017 základ dane vo výške 4475,94 eur. Teda jeho čistý mesačný príjem predstavoval sumu 497,33 eur. Podľa zákona č. 601/2003 o životnom minime je pre plnoletú fyzickú osobu od 1.7.2013 do 30.6.2017 ustanovené životné minimum vo výške 198,09 Eur a od 1.7.2017 vo výške 199,48 eur.

Po zohľadnení všetkých vyššie uvedených skutočností má súd zato, že obžalovaný bol schopný platiť primerané výživné v inej výške, než bol na to zaviazaný v občianskom súdnom konaní. Za rok 2013 súd vychádzal zo skutočností, že obžalovaný bol schopný platiť výživné vo výške určenej rozhodnutím Okresného súdu Humenné sp.zn. 10P/342/2012 zo dňa 7.11.2012, teda na mal. S. v sume 100,- eur mesačne a na R. W. vo výške 150,- eur mesačne, keďže v predmetnom roku výživné v stanovenej výške aj uhradil, teda jeho majetkové pomery umožňovali platiť výživné v súdom priznanej výške. Čo sa týka roku 2014 až roku 2017 súd má za to, že obžalovaný bol schopný prispievať na výživu svojich detí v jednotlivých rokoch sumou približnou rozdielu medzi priemerným čistým mesačným príjmom obžalovaného za jednotlivé roky a životným minimom na plnoletú fyzickú osobu. Na základe uvedeného súd určil, že obžalovaný bol v roku 2014 schopný mesačne prispievať na výživu svojich dcér celkovou sumou 135,- eur, pričom dvoma tretinami uvedenej sumy bol povinný prispievať na výživu R. W. (90,-eur) a jednou tretinou na výživu maloletej S. (45,- eur). Obdobne postupoval aj pri určovaní výšky výživného v rokoch 2015 až 2017, pričom dospel k záveru, že v roku 2015 bol obžalovaný schopný prispievať na výživu dcér sumou 45,- eur, teda na R. W. sumu 30,- eur a na maloletú S. W. sumu 15,- eur. V roku 2016 bol obžalovaný schopný prispievať na výživu svojich detí sumou 120,- eur, teda na mal. S. sumou 40,-eur a na dcéru R. sumu 80,- eur. Keďže priemerný čistý mesačný príjem obžalovaného za rok 2017 predstavoval sumu 497,- eur a suma životného minima na plnoletú fyzickú osobu za rok 2017 je 199,- eur, obžalovaný disponoval sumou 298,- eur, teda svoju vyživovaciu povinnosť mohol plniť v plnej súdom určenej výške, teda na maloletú S. v sume 100,- eur a na R. sumou 170,- eur.

Obžalovaný bol teda povinný zaplatiť titulom výživného na maloletú S. za obdobie od 1.1.2013 do 19.9.2017 sumu 3300,- Eur. Súd mal za preukázané, že za toto obdobie zaplatil na S. výživné vo výške 2716,44 Eur, teda jeho dlh predstavuje sumu 583,56 eur. Na dcéru R. W. mal obžalovaný zaplatiť výživné za obdobie od 1.1.2013 do 31.8.2017 (v roku 2017 iba 7 platieb výživného z dôvodu, že dňa 31.8.2017 obžalovanému zanikla vyživovacia povinnosť k R. W. a výživné za mesiac august bol povinný zaplatiť v júli 2017) sumu 5390,- eur, pričom obžalovaný uhradil titulom výživného R. W. sumu 3620,- eur, teda jeho dlh na výživnom na R. W. predstavuje sumu 1770,- eur.

Čo sa týka objektívnej stránky trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, uvedeného trestného činu sa dopustí páchatel', ak najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nedbanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrováť iného, pričom súd prihliadol aj na ustanovenie § 86 ods. 1 písm. a) Trestného zákona týkajúceho sa účinnej ľútosti pri trestnom čine zanedbania povinnej výživy, v zmysle ktorého ak trestný čin zanedbania povinnej výživy nemal trvalo nepriaznivé následky a páchatel' svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu zaniká trestnosť činu, teda súd započítal jednotlivé platby výživného na skôr splatné a neuhradené platby výživného a na základe uvedeného má za preukázané, že voči maloletej Viktórii si obžalovaný nesplnil šesť platieb (6 x 100,- eur) výživného za posledné dva roky a R. W. neuhradil 15 mesačných platieb (7 x 170,- eur a 8 x 80,- eur) výživného za dva roky.

Súd pri určovaní druhu a výmery trestu prihliadol aj na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Obžalovaný v jednotlivých svojich výpovediach ako aj vo svojej záverečnej reči uviedol, že neuhrádzal výživné tak ako mu bolo súdom určené, čo mu je ľúto, avšak nedisponoval dostatkom finančných prostriedkov. V súčasnosti sa snaží dlžné výživné uhradiť podľa svojich možností a schopností. Obžalovaný svoj čin v záverečnej reči úprimne oľutoval, čo svedčí o kritickom postoji obžalovaného k svojej trestnej činnosti a uvedomeniu si jeho závažnosti. Uvedenú skutočnosť súd považoval za poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zákona. Zároveň za ďalšiu poľahčujúcu okolnosť súd považoval tú skutočnosť, že obžalovaný viedol pred spáchaním trestného činu riadny život podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, čo vyplýva jednak zo správy Mesta O., ktoré neeviduje žiadnu protiprávnu činnosť obžalovaného ako aj z výpisu z registra trestov, keďže obžalovaný v ňom nemá žiadny záznam. Súd zároveň nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť, preto ukladal obžalovanému trest v trestnej sadzbe od 0 mesiacov do 16 mesiacov.

Trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov súd považoval za primeraný vzhľadom na osobu páchatel'a a okolnosti spáchania trestného činu, teda nepriaznivú finančnú situáciu obžalovaného, ktorá bola preukázaná daňovými priznaniami za jednotlivé posudzované roky. Súd má za to, že predmetný trest dostatočne vyjadří morálne odsúdenie spoločnosti za protiprávnu činnosť obžalovaného, za ktorú bol uznaný vinným predmetným rozsudkom a zároveň vytvorí podmienky na jeho nápravu ako aj zabezpečí generálnu prevenciu pred páchaním trestných činov spoločnosťou.

V zmysle § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd trest odňatia slobody podmiennečne odložil, keďže z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že obžalovaný do spáchania trestného činu viedol riadny život o čom svedčí aj kladné hodnotenie povesti obžalovaného mestom, v ktorom má trvalý pobyt a jeho čistý odpis z registra trestov. Čo sa týka osoby obžalovaného má súd dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný a preto jeho výkon v zmysle § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona odložil a v zmysle § 50 ods. 1 Trestného zákona súd určil primeranú skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov.

Poučenie:

Proti tomu rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Prešov. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Prešove.